

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobkyně: Základní škola a mateřská škola Ch.**, se sídlem x, zastoupena JUDr. Jiřím Kozákem, advokátem se sídlem Jiráskova 236, Mělník, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o **žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2014, č. j. 22770/14/5000-24700-702394, a rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2014, č. j. 22768/14/5000-24700-702394,**

t a k t o :

- I. Žaloby se zamítají.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 7. 11. 2014 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2014, č. j. 22770/14/5000-24700-702394, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 12. 2. 2014, č. j. 690580/14/2100-04702-205476 (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Druhou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 11. 2014 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2014, č. j. 22768/14/5000-24700-702394, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 12. 2. 2014, č. j. 688831/14/2100-04702-205476 (dále jen „druhé prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2014, č. j. 45 Af 62/2014-17, byla řízení o obou žalobách spojena ke společnému řízení.

Žalobkyně v obou žalobách shodně uvádí, že jí byla poskytnuta dotace na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 6529/21/7.1.4./2012 Ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) ze dne 10. 8. 2012, č. j. MSMT-16030/2012-469 (dále jen „rozhodnutí MŠMT“). Tvrdí, že se při nakládání s dotací nedopustila žádného porušení rozpočtových pravidel, neboť se nejednalo o veřejnou zakázku podléhající režimu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni pořízení vybavení financovaného z dotace (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Žalobkyně postupovala v souladu se zásadami zakotvenými v § 6 tohoto zákona, tedy transparentně a nikdo nebyl diskriminován. Předpokládaná hodnota zakázky činila částku ve výši 200.000,- Kč a dle čl. 7. 5. písm. A) Příručky pro základní školy – žadatele a příjemce 1.4 – Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost verze 2 (dále jen „Příručka“) se jednalo o zakázku malého rozsahu. Podmínky pro realizaci zakázky tak byly splněny. Dále uvedla, že se nedopustila nedovoleného rozdělení zakázky tím, že IT vybavení bylo poptáno odděleně od kovo-keramických tabulí (dále jen „tabule“). Oběma zakázkami byl sledován samostatný účel a směřovaly k zajištění vzájemně nesouvisejících plnění. Nebylo zjištěno, že by zakoupení IT vybavení a tabule bylo možno pořídit společně od jediného dodavatele. Prvostupňový orgán ve zprávě o daňové kontrole konstatuje, že tabule nelze využívat bez IT vybavení, což však dle žalobkyně neodpovídá skutečnosti, neboť na části tabulí lze psát křídou či fixem. Tabule a IT vybavení nepředstavují související plnění, byly dodány jiným dodavatelem a pocházejí od jiného výrobce. Obě položky jsou určeny k samostatnému a oddělenému užití, nemusí sloužit stejnému účelu a netvoří tak funkční celek. Žalobkyně proto nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že by pouze část tabulí bylo možno využít samostatně, bez příslušného IT vybavení. Rozdělení zakázky nebylo účelové a vycházelo z doporučení externí odborné firmy.

Žalobkyně dále namítá, že se nemohla dopustit porušení rozhodnutí MŠMT v části II odst. 3, neboť se ve všech případech jednalo o způsobilé výdaje. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakého důvodu nelze považovat výdaje učiněné na základě faktur č. vf1206, vf1206 a 2121177 za způsobilé. Nevypsání výběrového řízení se dle žalobkyně nepromítá do posouzení způsobilosti vynaložených výdajů. Dále namítá, že vytýkané pochybení má spíše formální charakter, způsobem nákupu nedošlo k žádné faktické diskriminaci potenciálních dodavatelů, neboť pro jejich výběr bylo zohledněno především kritérium ceny, ale i kvality a funkčnosti dodávaných výrobků. Pořízení pomůcek bylo za cenu obvyklou. Žalobkyně se domnívá, že i vzhledem k tvrzení žalovaného (šlo o nepatrné překročení limitu, zařízení bylo pořízeno za cenu obvyklou a slouží svému účelu) se může jednat nanejvýš o méně závažné porušení rozpočtové kázně. Nebylo tudíž na místě vycházet z čl. IV. odst. 2 bodu 5 rozhodnutí MŠMT týkajícího se závažného porušení rozpočtové kázně.

Ze všech těchto důvodů žalobkyně požaduje zrušení napadených rozhodnutí i obou prvostupňových rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobám navrhl obě žaloby zamítnout. Zrekapituloval průběh celého řízení před správními orgány a k žalobám se vyjádřil shodnými argumenty jako v napadených rozhodnutích.

Ze správního spisu vyplývá, že prvním prvostupňovým rozhodnutím byl formou platebního výměru v souladu s § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 232.439,-Kč. Druhým prvostupňovým rozhodnutím byl formou platebního výměru vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 41.019,-Kč. V obou odůvodněních

prvostupňový orgán shodně uvedl, že při kontrole podmínek přidělení dotace bylo zjištěno porušení rozpočtové kázně, které je podrobně popsáno ve zprávě o daňové kontrole č. j. 500150/14/2100-04702-205476 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“) a spočívá v nedodržení podmínky vyhlášení výběrového řízení a uskutečnění nezpůsobilých výdajů, což prvostupňový orgán vyhodnotil jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech. Ve zprávě o daňové kontrole, je uvedeno, že na základě rozhodnutí MŠMT v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost na prioritní ose 1, oblast podpory 1.4., byla dne 25. 10. 2012 žalobkyni poskytnuta záloha ve výši 329.161,20 Kč (15% ze zálohy bylo financováno ze státního rozpočtu, 85 % z Evropského sociálního fondu). Z této zálohy byly na úhradu dodavatelských faktur použity finanční prostředky v celkové výši 273.457,- Kč, a to na uhrazení faktury č. vf12006 pro dodavatele Servis počítačových učeben s. r. o. ve výši 26.977,- Kč (ze státního rozpočtu hrazeno 4.046,55 Kč; z Evropského sociálního fondu hrazeno 22.930,45 Kč), na uhrazení faktury č. vf1206 pro dodavatele Interaktivní učebny s. r. o. ve výši 167.280,- Kč (ze státního rozpočtu hrazeno 25.092,- Kč; z Evropského sociálního fondu hrazeno 142.188,- Kč) a na uhrazení faktury č. 2121177 pro dodavatele Českomoravský informační systém s. r. o. ve výši 79.200,- Kč (ze státního rozpočtu hrazeno 11.880,- Kč; z Evropského sociálního fondu hrazeno 67.320,- Kč). Celkem tak bylo ze státního rozpočtu hrazeno 41.018,55 Kč a z Evropského sociálního fondu 232.438,45 Kč. Žalobkyně jako příjemce dotace se při zadávání veřejné zakázky řídila Příručkou zákonem o veřejných zakázkách, a využívala poradenství od společnosti Institutu pro rozvoj vzdělávání s. r. o. na základě Smlouvy o poskytování služeb administrace projektu EU Peníze školám č. 289A3 ze dne 16. 4. 2012. Z provedené kontroly vyplynulo, že v rámci projektu nebylo vyhlášeno výběrové řízení a nebyly doloženy žádné písemnosti (průzkum trhu, smlouvy, objednávky), které by prokazovaly zadání veřejné zakázky. Žalobkyně sdělila, že se u této zakázky jednalo o nákup IT vybavení v celkové hodnotě 194.257,- Kč bez DPH (faktury č. vf12006 a č. vf1206) a dále zakoupení dvou tabulí v celkové hodnotě 66.000,- Kč bez DPH (faktura č. 2121177). V rámci kontroly provedené na místě bylo zjištěno, že IT vybavení a tabule tvoří jeden celek. Střední část tabule nelze využívat bez příslušného IT vybavení a samostatně je možné použít jen dvě boční tabule k popisu křídou/fixem, které jsou součástí celé tabule. Žalobkyně uzavřela s dodavatelem pouze ústní dohody, o kterých nejsou vedené žádné záznamy. Výše uvedeným jednáním tak žalobkyně rozdělila předmět zakázky. Tímto došlo k porušení rozhodnutí MŠMT v části II bodu 1a bodu 5, dále byla porušena Příručka v bodu 7.5.3. K porušení rozpočtové kázně došlo ke dni 9. 11. 2012, tedy ke dni úhrady dodavatelských faktur č. vf12006 a č. vf1206. K porušení rozhodnutí MŠMT došlo v části II odst. 3 bod 1-3. K porušení rozpočtové kázně došlo ke dni 30. 1. 2012, tedy ke dni úhrady dodavatelské faktury č. 2121177. Žalobkyně nedodržela postup při zadávání zakázek malého rozsahu, přičemž proplacením dodavatelských faktur za dodané zboží, na které nebylo vyhlášeno výběrové řízení, založila uskutečnění nezpůsobilého výdaje ve výši 273.457,- Kč.

Proti prvnímu i druhému prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že se nedopustila porušení rozpočtových pravidel nebo Rozhodnutí MŠMT. Namítala, že v prvostupňových rozhodnutích nebyla dostatečně odůvodněna výše uloženého odvodu, tj. z jakého důvodu nebylo např. možné postupovat dle § 44a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech. V ostatním uvedla stejné argumenty jako v obou žalobách.

Prvostupňový orgán ve svém vyjádření k odvoláním žalobkyně uvedl, že žalobkyně nedoložila, jakým způsobem byl proveden průzkum trhu (zmapování cen a nabídek), nebyly předloženy objednávky ani smlouvy. Dle Příručky musí příjemce dotace úmysl přímého nákupu prokázat např. zápisem z jednání porady školy. Správci daně nebyl tento ani jiný dokument vztahující se k tomuto postupu předložen. Žalobkyně uzavřela s dodavatelem pouze ústní dohodu. Porušení rozpočtové kázně se žalobkyně dopustila nedodržením postupu pro

zadání veřejné zakázky, neboť nebylo vyhlášeno výběrové řízení a nebyly doloženy dokumenty, které by potvrdily průzkum trhu nebo jiný způsob získání informací pro nákup školního vybavení. Tímto způsobem vznikl nezpůsobilý výdaj. K námitce, že v platebních výměrech nebyla dostatečně odůvodněna výše odvodu, uvedl, že podrobný popis je uveden ve zprávě o daňové kontrole. Dle § 44a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech nebylo postupováno, neboť se toto ustanovení týká neoprávněného použití prostředků dotace neobsahující prostředky od Evropské unie. Vzhledem k tomu, že poskytnutá dotace obsahovala prostředky z Evropské unie, nemohlo být aplikováno předmětné ustanovení, nýbrž § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. odvod ve výši porušení rozpočtové kázně.

O odvoláních žalobkyně rozhodl žalovaný napadenými rozhodnutími. Uvedl, že z předmětných faktur a dodaného plnění vyplývá, že šlo o obdobná plnění spolu související místně (předmětem bylo vybavení pro základní školu), časově (fakturace proběhla v říjnu 2012), věcně (předmětem bylo vybavení dvou tříd). Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně měla sečíst cenu uvažovaného plnění a zadat jednu veřejnou zakázku. Žalobkyně nepostupovala v souladu s bodem 7.5.3 Příručky, neboť rozdělila plnění, která spolu souvisela, dále nedodržela postup při zadávání zakázek malého rozsahu od 200.000,- Kč do 999.999,- Kč bez DPH, podle něhož měla vyhlásit veřejnou zakázku a vyzvat k podání nabídky nejméně tři dodavatele. Tímto nepostupovala transparentně a diskriminovala případné uchazeče. Námitka žalobkyně, že vybavení IT a tabule nemusí být užíváno společně, je zavádějící. Tabule byly vybaveny křídly pro psaní křídou nebo fixem a prostředním dílem - interaktivní tabulí ENO, která s projektorem, ozvučením a dalšími součástmi tvořila jeden celek. Žalovaný tak nesouhlasí s žalobkyní, že se jednalo o zakázku malého rozsahu v předpokládané hodnotě do 200.000,- Kč. Tabule lze použít samostatně, nelze však souhlasit s tím, že nepředstavují související plnění. Námitka, že tabule pochází od jiného dodavatele a výrobce je irelevantní. Správce daně svá tvrzení vysvětlil a doložil odkazem na zprávu o daňové kontrole v platebních výměrech. Nedodržením postupu podle bodu 7.5.3 Příručky (nevyhlášení výběrového řízení, rozdělení zakázky) se výdaje za proplacené faktury v částce 273.457,- Kč staly nezpůsobilými výdaji dle části II odst. 3 rozhodnutí MŠMT. Přesto, že došlo k nepatrnému překročení limitu pro zadání zakázek, vybavení bylo nakoupeno za cenu obvyklou a zařízení slouží svému účelu, nemohl správce daně postupovat podle § 44a odst. 4 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech. Prvostupňový orgán stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně v souladu s rozhodnutím MŠMT, když u předmětných porušení ustanovení rozhodnutí MŠMT a Příručky byla sankce stanovena poskytovatelem dotace ve výši porušení rozpočtové kázně ve výši 100% částky dotace použité na financování předmětné zakázky.

Soud po zjištění, že žaloby jsou včasné, podané oprávněnou osobou a že jsou splněny i další podmínky jejich věcného projednání, napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

Žalobkyně byla jako příjemce dotace povinna postupovat v souladu s podmínkami rozhodnutí MŠMT a Příručky, která tvoří přílohu č. 2 a nedílnou součást rozhodnutí MŠMT (viz část V bod 6 Rozhodnutí MŠMT). V souladu s § 18 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách nebyla žalobkyně povinna postupovat podle tohoto zákona, měla však povinnost dodržet zásady uvedené v § 6 zákona o veřejných zakázkách, tedy zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Žalobkyně jako první žalobní bod namítala neporušení ustanovení rozhodnutí MŠMT a Příručky o dělení zakázek. Soud tedy nejprve posuzoval, zda žalobkyně postupovala při stanovení předmětu zakázek v souladu s Příručkou. Dle bodu 7.5.3 Příručky „*zadavatel*

stanoví předmět jedné zakázky tak, aby předmětem byla všechna obdobná a spolu související plnění, která zadavatel zamýšlí pořídit v průběhu jednoho účetního období nebo všechna plnění, která spolu místně, věcně a časově souvisí, nebo jejichž předměty plnění tvoří funkční celek. Zadavatel nesmí předmět jedné zakázky rozdělit tak, aby snížil hodnotu zakázky pod stanovené limity pro zadávání veřejných zakázek určité hodnoty.“ Vymezení předmětu jedné zakázky v Příručce jako veškerá plnění, která spolu místně, věcně, časově, funkčně souvisí, je souladné s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), týkající se problematiky rozdělování předmětu zakázek zadávaných dle zákona o veřejných zakázkách (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69, dle kterého zadáním jedné veřejné zakázky je třeba rozumět „i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických“; obdobně vyznívá i rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2014, č. j. 10 As 38/2014-41). Místní a časová souvislost je v tomto případě dána vybavením pro základní školu a provedenou fakturací v říjnu 2012. Věcnou souvislost soud posoudil ve spojení s funkční souvislostí. Místním šetřením při daňové kontrole bylo zjištěno, že tabule je tvořena středovou částí a dvěma křídly, přičemž tato křídla lze využít k psaní křídou či fixem a středová část je určena k užití prostřednictvím softwarového vybavení. Při posuzování, zda se v případě IT vybavení a tabulí jedná o dva samostatné oddělené předměty, které nemusí být užívány společně, tedy netvoří funkční celek, jak uvádí žalobkyně, soud posuzoval charakter požadovaného plnění včetně záměru, kterým byla žalobkyně při koupi tabulí a IT vybavení vedena, totiž že účelem IT vybavení je právě jeho užití ve středové části tabule. Skutečnost, že křídla tabulí lze použít i samostatně nemá vliv na to, že tabule s IT vybavením tvoří funkční celek a žalobkyně je za tímto účelem i poříдила, na což soud usuzuje z toho, že je takto fakticky užívá, jak bylo zjištěno z místního šetření. Z multifunkčnosti tabule nelze vyvozovat, že je určena k samostatnému užití. Mimoto je zřejmé, že IT vybavení nebylo možné bez tabule užít a tvrzení žalobkyně, že se jedná o dva samostatné předměty, pak považuje soud za ryze účelové. Tabule i IT vybavení slouží stejnému účelu, žalobkyně je k tomuto účelu i fakticky užívá. Obě veřejné zakázky spolu proto úzce věcně, ekonomicky a funkčně souvisí. Tabule a IT vybavení tudíž tvoří funkční celek.

Dle bodu 7.5.3 Příručky *„je zadavatel povinen postupovat tak, aby nedocházelo k dělení předmětu zakázky na menší formálně samostatné zakázky s cílem snížit hodnotu zakázky pod stanovené limity pro jednotlivé postupy.*“ Horním limitem pro realizaci přímého nákupu je předpokládaná hodnota předmětu zakázky částka 199.999,- Kč bez DPH. Při částce vyšší je zadavatel povinen písemně/elektronicky vyzvat k podání nabídky alespoň tři dodavatele a současně uveřejnit oznámení o zahájení výběrového řízení na webových stránkách MŠMT. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložila žádný písemný záměr o realizaci zakázek a tedy předpoklad výše jejich ceny (což je v rozporu s bodem 7.5.3. Příručky, podle kterého zadavatel musí při zadání zakázky bez výběrového řízení prokázat úmysl zadat zakázku přímým nákupem, a to například zápisem z jednání porady školy), ani nepředložila tvrzený průzkum trhu prováděný externí společností, vycházel soud z pořizovacích hodnot tabulí a IT vybavení, které činilo celkem částku 273.457,- Kč. Z uvedeného tedy plyne, že žalobkyně rozdělila v rozporu s ustanoveními Příručky předmět zakázky tak, aby mohla realizovat přímý nákup a vyhnout se tak realizaci výběrového řízení s minimálně třemi oslovenými dodavateli.

K argumentaci žalobkyně týkající se dodání různými dodavateli a výrobcí, na základě čehož bylo potřeba zakázku zadat zvlášť, neboť jeden dodavatel nemohl zakázku splnit sám, soud opětovně odkazuje na bod 7.5.3 Příručky, který stanoví: *„Pokud je z hlediska předmětu zakázky výhodné rozdělit zakázku na části a tyto části zadat odděleně v rámci jednoho výběrového řízení, může zadavatel postupovat analogicky s § 98 zákona o VZ. Vždy však musí*

při stanovení předpokládané hodnoty bez DPH hodnoty částí sečíst a podle toho zvolit postup dle limitů.“ Analogickým postupem dle § 98 zákona o veřejných zakázkách mohla žalobkyně tento problém s nemožností jediného dodavatele vyřešit rozdělením zakázky na více částí, přičemž smyslem rozdělení zakázky na části je právě řešení situace, kdy zadavatel předpokládá odlišný okruh dodavatelů plnění. K tomu shodně uvedl rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 7 As 211/2015-31: „*Důvody, které stěžovatelka uvádí pro závěr o samostatnosti obou zakázek (rozdílný předmět činnosti vítězů obou zakázek), jsou podle Nejvyššího správního soudu toliko důvody pro rozdělení veřejné zakázky na části dle ust. § 98 zákona o veřejných zakázkách...*“. Tvzení žalobkyně má tak soud za irelevantní a jednoznačně účelové. K výběru dodavatelů došlo zcela v rozporu se zásadami uvedenými v § 6 zákona o veřejných zakázkách. V rozporu se zásadou transparentnosti žalobkyně nedoložila, jakými hledisky se řídila při výběru tří různých dodavatelů na poptávané zboží. Ničím nedoložila spolupráci s externí firmou, s níž se měla údajně provádět konzultace, nepředložila ani průzkum trhu, který měla provádět. Nevypsáním výběrového řízení dle limitu celkové ceny zakázky a oslovení minimálně tří dodavatelů zcela zjevně porušila i zásadu rovnosti a zákaz diskriminace, jelikož neumožnila dalším potenciálním dodavatelům se o zakázku ucházet.

Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že žalobkyně porušila rozhodnutí MŠMT, Příručku a § 6 zákona o veřejných zakázkách, jelikož nesečetla výši plnění poptávaných plnění a dopustila se tak zakázaného rozdělení zakázky. První žalobní bod je nedůvodný.

Žalobkyně jako druhý žalobní důvod uvádí, že se nedopustila závažného porušení rozpočtové kázně dle čl. IV odst. 2 bodu 5 rozhodnutí MŠMT, neboť se jednalo o nepatrné překročení limitu, cena byla obvyklá a tabule slouží svému účelu, a mohla se tak dopustit pouze méně závažného porušení rozpočtové kázně. Soud se tedy dále zabýval tím, jakou měrou byla rozpočtová kázeň porušena a zda mělo být přistoupeno ke krácení o 100% poskytnuté dotace.

Podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech se rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty.

Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.

Podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech odvod za porušení rozpočtové kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.

S ohledem na shora citovanou definici pojmu „*neoprávněné použití peněžních prostředků*“ uvedenou v § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech je neoprávněným použitím peněžních prostředků i porušení podmínek, za kterých byly tyto peněžní prostředky poskytnuty. Žalobkyně dobrovolně přijala finanční prostředky z dotace, čímž se zavázala respektovat podmínky, které žalovaný jako poskytovatel dotace stanovil pro přiznání dotace. Dle rozhodnutí MŠMT, části II (*Povinnosti příjemce dotace*), bodu 1 (*Užití dotace*) je příjemce dotace povinen využívat dotaci v souladu s tímto rozhodnutím a Příručkou. Dle bodu 5 (*Zakázky*) je při zadávání zakázek v rámci projektu příjemce povinen dodržovat pravidla

zadávání veřejných zakázek stanovená v Příručce. Žalobkyně se zakázaným rozdělením předmětu zakázky dopustila porušení podmínek poskytnutí dotace, neboť při zadání zakázky nedodržela pravidla stanovená v Příručce a ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech neoprávněně použila peněžní prostředky, čímž se dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech dopustila porušení rozpočtové kázně. Dle části IV. (*Sankce a odvody*), bodu 2 (*Odvod za porušení rozpočtové kázně*), podbodu 4 rozhodnutí MŠMT, bude v případě porušení rozpočtové kázně porušením povinností stanovených tímto rozhodnutím uvedených v části II odst. 1, 3 a 6 odvod vyměřen ve výši porušení rozpočtové kázně. Podle části IV (*Sankce a odvody*), bodu 2 (*Odvod za porušení rozpočtové kázně*), podbodu 5 rozhodnutí MŠMT v případě, že se příjemce dopustí porušení rozpočtové kázně závažným porušením povinností stanovených tímto rozhodnutím v části II. bodu 5 (dle něhož je při zadávání zakázky příjemce povinen dodržovat pravidla zadávání veřejných zakázek stanovená v Příručce), nebo se dopustí porušení ustanovení zákona o veřejných zakázkách, bude mu uložen odvod za porušení rozpočtové kázně dle písm. b) podpísm. i) daného podbodu ve výši 100% v případě, že neprovedl výběrové řízení na dodavatele nebo uzavřel smlouvu s dodavatelem, který se neúčastnil výběrového řízení; dle podpísm. iii) bude odvod činit 25 - 30% dotace v případě, že zadavatel nesprávně rozdělil zakázky a následně zvolil postup pro zakázky nižší kategorie, pokud tento postup vede až k zadání zakázky bez výběrového řízení, stanoví se odvod ve výši 100%. Z uvedeného je zřejmé, že výše odvodu za porušení rozpočtové kázně rozdělením zakázky, vedoucím k zadání zakázky bez výběrového řízení, byla žalovaným pevně stanovena ve výši 100%. Žalobkyně byla před poskytnutím dotace s těmito podmínkami obeznámena, přijetím zálohy s nimi vyslovila konkludentně souhlas a byla tak jimi vázána. Výše dotace tak byla správně krácena o 100%. Druhý žalobní bod také není důvodný.

Žalobkyně dále namítá, že výdaje učiněné na základě faktur č. vf12006, vf1206 a 2121177 (dále jen „výdaje“) jsou výdaji způsobilými. Namítá též, že z napadených rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu je žalovaný považuje za nezpůsobilé výdaje. Soud má za to, že žalovaný dostatečným způsobem odůvodnil důvod, proč považuje tyto výdaje za nezpůsobilé, neboť uvedl, že se staly nezpůsobilými podle části II. bodu 3 rozhodnutí MŠMT, jelikož došlo k porušení bodu 7.5.3 Příručky tím, že žalobkyně nevyhlásila výběrové řízení a rozdělila související předměty plnění. S tímto odůvodněním žalovaného se soud ztotožňuje, neboť dle části II bodu 3 podbodu 1 rozhodnutí je „*dotace určena pouze na úhradu způsobilých výdajů projektu*“, dle podbodu 2 „*způsobilým výdajem dle tohoto rozhodnutí je částka ... vynaložená v souladu s pravidly uvedenými v příloze č. 2*“ (touto přílohou je Příručka). Vzhledem k tomu, že soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobkyně porušila pravidla pro zadání zakázek malého rozsahu stanovená Příručkou, je zřejmé, že výdaje byly vynaloženy v rozporu s pravidly stanovenými Příručkou a staly se tak výdaji nezpůsobilými.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto jí nárok na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému dle obsahu spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. října 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová